

HET HUISJE BIJ DE BRUG

De Maaswerken rond Wanssum zijn klaar. Het leed voor de inwoners is geleden. Twee jaar zaten ze in de ellende van afsluiting, wegomleggingen, uitgravingen, vrachtverkeer en werkzaamheden midden in hun dorp. Het doel was tweeledig: bescherming van de omgeving tegen hoogwater, met als 'bijvangst' het verkeersluw maken van het centrum.

In het 'epicentrum' van de werkzaamheden zat de 79-jarige Annie Jacobs, in het huisje bij de brug. De naam is heel toepasselijk; het is ook de titel van een van de dansen van de dansgroep, waar Annie lid van is.

De bescherming tegen hoogwater was erg nodig. Annie herinnert zich nog als de dag van gisteren de overstromingen in 1980, 1993 en 1995: huis vuil, vloerbedekking vernield, de stank en het logeren in hotel Asteria. Door de Maaswerken, weliswaar voor een goed doel, kwam daar nog eens twee jaar overlast bovenop.

Heien

Hoe blij is zij met het einde van de werkzaamheden?

Het antwoord is niet moeilijk voor Annie: "Héél blij, dat alles achter de rug is! Het begon met de sloop van het voormalig gemeentehuis, 'Den Schellaert'. Dat gaf veel stofoverlast en de afvoer van het puin ging over de weg langs mijn huis, richting Geijsterseweg."

Daarna kwam de uitbreiding van de haven en de aansluiting daarop van de verbrede Molenbeekmonding. "Voor het aanleggen hiervan en van de hoogwaterkering hebben ze rond mijn tuin stalen platen in de grond geheid. Daar begonnen ze

al om half zeven 's morgens mee. "Wat een herrie. Dan kon ik echt mijn gehoorapparaat niet aanzetten. Tot overmaat van ramp werd mijn huis bijna onbereikbaar wegens de verlegging van de brug Over 't Broek in het centrum, de weg van Venray naar Well. Dat alles was niet bepaald bevorderlijk voor de nachtrust.

Uitzicht belemmerd

Annie is opgelucht dat het karwei geklaard is. Ze is weer tot rust gekomen, althans fysiek. Er zijn nog wel wat pijnpunten gebleven. Op de vraag of ze erop is vooruitgegaan, noemt ze in het bijzonder twee minpunten:

Ten eerste het gewijzigde uitzicht. Vroeger een weids groen landschap, waardoor Annie, die graag in de

tuin bezig is, kon genieten van de wisseling van de seizoenen. Nu wordt het zicht belemmerd door de muur op de dijk, die als waterkering dient. Het enige wat nog te 'bewonderen' valt is het beton van de brug in de verte (zie foto).

In de tweede plaats de gewijzigde situatie van de oprit naast haar huis. Vroeger maakte

Annie voor het parkeren van haar auto gebruik van de voormalige weg richting Den Schellaert, met ruime parkeergelegenheid naast haar tuin. Die weg is nu enkele meters dichterbij haar huis komen te liggen, vlak langs de waterkeringsmuur, waardoor het parkeren voor Annie problematisch is geworden. Ook zaken als vrije doorgang die het Waterschap eist en puntige uitsteeksels aan muurversperringen hinderen. Als dan ook nog wandelaars in haar tuin verzeild raken, omdat ze het pad naar achteren aanzien als doorgang naar de voetgangersbrug, zorgt dit nog eens voor een hoop gedoe.

In ieder geval is Annie nu verlost van de slapeloze nachten. Ondanks alle toestanden straalt ze een positieve houding uit. Ze prijst de vriendelijkheid van de mensen die "met de voeten in de modder" stonden.

En ze bedacht, samen met Piet Weijers, de naam 'Lienebrug' voor de nieuwe brug over de haven. Ooit heeft er een Lienebrug over de monding van de Molenbeek gelegen.